

A TÖRŐDÉS ALAKZATAI*

(lovagkor)

lassan gyülekeznek a sötétség hadai bennem. alig várom már, hogy megütközzenek végre. felszabaduljon a vár, bevonulhasson a fény néphadserege. hippí angyalokkal. mindenhová. pincétől padlásig.

(agónia)

a gyöngédség legbiztosabb jele, amikor a koszos ablaküvegek között haldokló legyet kristálycukorral eteted. rövidítve és boldogabbá téve tétova agóniáját. legalábbis így gondolod a múltó pillanat bűvöletében.

(feltámadás)

sötétséget vérzik a hold. nem mindenki élő, csak aki már volt holt. túlélted, amibe más régen behalt már. nézed, csak nézed és rájössz a teliholdnál: ebbe az álomversbe te most már tényleg behaltál.

* Kovács Lajos emlékének

75/1-ES ALAKZAT*

mikor a *már* és *még* az élet vizét issza,
csupán a test öregszik, de ettől lesz tiszta.
már nem teljesen ember, *még* nem egészen angyal,
hetvenöt apró részlet barátkozik egy naggyal.

* *Molnár Péternek*

70/70-ES ALAKZAT*

az ünneplő japán tűzoltók összenéztek.
és hetven csodálkozó japán tűzoltót láttak.
akik égtek. a munka tűzében. mint hetven
szál gyertya egy érthetetlen installációban.
csak néztek. egymásra. hülyén vigyorogva.

* *Wehner Tibornak*